

מסורת הש"ס

עו:

עין משפט
נר מצוה

א (מ"י פ"ה מה' מלכס
הלבט ט):
כ ב ב ד מ"י פ"ט מה' מלכס
הלבט ט: ו ד
מת פ"ט ט"ו ט"ז ט"ח ט"ט
פ"ט ק"ח ט"ט ט"י
כ ב (מ"י ט"ז ט"ח ט"ט)
ט"ט ט"ז ט"ח ט"ט
כ ח ו מ"י ט"ט ט"ז ט"ח ט"ט
ט"ט ט"ז ט"ח ט"ט
כ ח ו מ"י ט"ט ט"ז ט"ח ט"ט
ט"ט ט"ז ט"ח ט"ט

מוסף הש"ס

הובא בסוף התוספת

תוספות ר"ד

אנטיוכוס לעזאבה היא
מסופקת ספק שהיא
נחשבת מאדן יהודה ספק
אם היא נחשבת מאדן
וגליל ותר תנאי קאמר
לה כשהיה הולך מירודה
לגליל הנה עמה א'
מטנא לגליל לאלתר ליתור
גיטא ואי משתתגא הכא
בירודה תלתין יומין לא
אתנא (לאלתר) בני ליתור
גיטא ואיכא אבא מטנא
לגליל ותר תנאי קאמר
כל ארץ יהודה והגיע
לאנטיוכוס שהיו עומדת
בסוף יהודה סמוך לגליל
וחזר לתור לכיתו קודם ל
הגט דהא לא לגליל אול
ולא אשתוריה אשתיה
תלתין יומין בירודה עמה
תנא ששה בנותיה זו
שבתקטג לאלתור על תנאי
הוא ואיכא אבא מטנא
כגולה או שהיה כיריה ל'
יוס אינו טג שכבר טילה
תניה הראשונה אבא א'
נטולו מנתו וחזר ונתנו
לה פעם שכל יוכל לנרש
בו להחנות מה ליהודה
וקי"ל טג כשכלו חזר
ומסר בו. ואם היה הולך
מגליל ליהודה והתנה עמה
אלו שני התנאים דאי
מטנא ליהודה לאלתר
ליתור גיטא ואי משתתגא
כגולה אבא תלתין יומין
ולא אתנא (לאלתר) ליתור
גיטא ואיכא אבא מטנא
לגליל ותר תנאי קאמר
אין גליל והגיע לכפר
ועזאבה שמתנה אבא
גליל וחזר לכיתו קודם
ל' יום בטל התנאי דהא
לא ליהודה אול ולא
אשתוריה אשתיה תלתין
יומין כגולה ואם צא חזר
מכפר ועזאבה והגיע לירוך
שכין שותנא לאנטיוכוס
שהיא מסופקת מאדן
נחשבת היא מגורשת
ואינה מגורשת ואם מ'
חולצת ולא מחיבת וכן
אם היה הולך מאין
לפני דתיה והתנה עמה
אלו שני התנאים והגיע
לכפר שהיא כקבא א'
עומדת אול שהיה
ל' יום וחזר בטל התנאי
דלא למדינת הים אול
ולא אשתוריה אשתיה הוי'
גיטא כל זמן וברו דהא
אבא עבר. פי' דהא הולך
ובא קניו וביין שאל
עבר מכוננו עניה ל' יום
ועזאבה למה עניה ל' יום

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

תניא כוותיה דרבי יוחנן. מייתי ראי' מוקממר ונגט ישן און
חוששין משמע דאם נמחד עמה לא הוי אלא גט ישן אבד
לרב הווא אס נמחד עמה נטל הגט נגמרי: וביחוש שמא
פייס. מפורס לעיל (דף ע"ד: ד"ה שמה): **ולא** הודו לו כ' סיעתו כר'. און

ואינה מגורשת אמר אביי תרי תנאי קאמר
לה אי מטינא לגליל לאלתר ליהוי גיטא ואי
משתתגא באורחא תלתין יומין ולא אתינא
ליהוי גיטא הגיע לאנטיוכוס וחזר דלא לגליל
מטא ולא אישתהוי נמי אשתיה תלתין יומין
במל תנאו: הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן
ועד שלשים יום כו': למימרא דעכו במדינת
הים קיימא והא אמר רב ספרא כי הוו מופטרי
רבנן מהרדי ^א כעכו הוו מופטרי משום דאסור
לצאת ^ב מארץ לחוצה לארץ אמר אביי תרי
תנאי קאמר לה אי מטינא למדינת הים
לאלתר ליהוי גיטא אי משתתגא באורחא
תלתין יומין ולא אתינא ליהוי גיטא הגיע
לעכו וחזר דלא למדינת הים מטא ולא
אישתהוי נמי אשתיה תלתין יומין במל תנאו:
ה"ו גיטך כל זמן שאעבור וכו': והא לא עבר אמר רב הונא מאי פניך תשמיש
ואמאי קרי ליה פניך ^א לישנא ^ב מעליא נקט ורבי יוחנן אמר לעולם פניך ממש
מי קתני הרי זו מגורשת ה"ו גט קתני דלא הוי גט ישן יולכי מלו תלתין יומי
הוי גיטא תניא כוותיה דר' יוחנן ^א ה"ו גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלשים
יום והיה הולך ובה הולך ובה הולך ולא נתיחד עמה ה"ו גט ^ב ולגט ישן אין
חוששין שהרי לא נתיחד עמה וליחוש שמא פייס אמר רבה בר רב הונא הכי
אמר אבא מרי משמ' דרב ^א באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי איכא דמתני
לה אמתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד ^ב ר"ב חדש ומת בתוך ^ג ר"ב חדש
ה"ו גט וליחוש שמא פייס אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי
משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי מאן דמתני לה אמתני'
כל שכך אבריייתא מאן דמתני לה אבריייתא אבל אמתני' יהא לא אתא:
מתני' ^א ה"ו גיטא אם לא באתי מכאן ועד ^ב ר"ב חדש ומת בתוך ^ג ר"ב
חדש אינו גט ^ד ה"ו גיטא מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד ^ה ר"ב חדש ומת
בתוך ^ו ר"ב חדש ה"ו גט יאם לא באתי מכאן ועד ^ז ר"ב חדש כתבו ומת
גט לאשתי כתבו גט בתוך ^ח ר"ב חדש ונתנו לאחר ^ט ר"ב חדש אינו גט
^י כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד ^{יא} ר"ב חדש כתבו בתוך ^{יב} ר"ב
חדש ונתנו לאחר ^{יג} ר"ב חדש אינו גט רבי יוסי אומר כזה גט ^{יד} כתבו לאחר ^{טו} ר"ב
חדש ונתנו לאחר ^{טז} ר"ב חדש ומת אם הגט קודם למיתה ה"ו גט ואם מיתה קדמה
לגט אינו גט ואם אין ידוע זו היא שאמרו מגורשת ואינה מגורשת: **גמ'** תנא
רבתינא ליהודיה ליגשא מאן רבתינא אמר רב יהודה אמר שמואל בי דינא
דרשו מיטחא סברי לה כרבי יוסי ^א דאמר ומונא של שטר מוכיה עליו א"ר אבא
בריה דרבי חייא בר אבא א"ר ^ב יוחנן ^ג יהודה נשיאה בנו של ר"ג רבי הורה
ולא הודו לו כל ^ד סיעתו אמרו לה כל ^ה שעתו א"ל ר' אלעזר להרוא סבא כי
שריתיה לאלתר שריתיה או לאחר שנים עשר חדש שריתיה לאלתר
שריתיה דהא לא אתי או דלמא לאחר ^ו ר"ב חדש שריתיה דהא איקיים
ליה תנאו ^ז ותיבעי ליה מתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד ^ח ר"ב
חדש ומת בתוך ^ט ר"ב חדש הרי זה גט לאלתר הוי דהא לא אתי או דלמא
לאחר ^י ר"ב חדש דהא איקיים ליה תנאיה ^{יא} אין הכי נמי ומשום דהוה בההוא
מעשה ^{יב} אמר אביי הכל מודים היכא דאמר לכשתצא חמה מגרתיקה

לבי
יהא גט והרי מת בתוך הזמן וזריכה לניס: **גמ'** ספירו לנישא. דאף על גב דלא אמר מעכשיו
מעכשיו קאמר לה: כי דינא דשרי מיטחא. שמנן של עובדי כוכבים והיינו ר' יהודה נשיאה שהיה כימי האמוראים צן בנו של רבינו הקדוש
דאלתרין נתקן ע"ז (דף ע"ג.) מסתמך וחילי ר' יהודה נשיאה אכפיה דר' שמלחי כו': כרבי יוסי. כז"כ (דף ק"ג.) הכותב נטשו
לזנו לאחר מותו לרין שיכות מהיוס ולאחר מיתה רבי יוסי אומר אינו נרין שזמנו של שטר מוכיה עליו דלהכי איכתיב זמן כשטרך לידע
שמהיוס נתן לו גוף הקרקע שלא ירשו אחיו עמו והספירות לאחר מותו: **גט** על ר"ג כר רבי. **גט** על רבינו הקדוש: **סורה**. שמה שמומרת:
ולא הודו לו כל שעשו. כל ימי חייו: **לאלתר שריפה**. כשעשמה בו שמת ואפילו קודם י"ב חדש: **הא** לא אפי'. שהרי ודאי לא יצא עוד ויש
כאן קיום תנאי: **ופכעי ליה**. נמי אמתי' היכא דלמר מעכשיו ודברי הכל אמאי צעי לה אפלוגתא: **אין** ס"ג. דהיכא דלכתיב אמתי' ולהכי
צעייה מההוא סבא ואליתא דרובתינא משום דהוה כהווא מנינא דשריתיה ויש לו להשינו מפי השמועה ששמע ידע היאך המירו אבל אי
הוה צעי מסתמא או מגברא אחרינא הוי צעי לה אמתי': **סל מודים**. באומר לאשמו צלילה זה גיטך כשחמא חמה מגרתיקה:
לבי

ואינה מגורשת. לנישא בגט זה ספק נטל כשהולך הראשון הואיל
ועבר לאנטיוכוס הוה ליה ספק יהודאי ספק לגליל ונטל שהרי חזר בתוך
שלשים או שמה ספק יהודה הוה ולא נטל תנאו ונתקיים כשהולך השני
והוי גט: אמר אביי. ממתי נמי אית לה דלנטיפוס דיהודה ובגון
לגליל לה תנאי: **ואפי** ^א מטינא
לגליל לאלתר ליהוי גיטא. ואפי' לא
משתתגא: **ואי** משפיהנא באורחא
תלתין יומין **ולא** מטינא ליהוי גיטא.
ואפי' לא מטינא לגליל הלך הגיע
לאנטיוכוס וחזר לאלתר תנאו נטל
ואין כאן עוד לקיימו שהרי לא לגליל
צא ולא שמהיה ואפי' קיימו לאלתר
זמן הרי זה התנה אלא על מהלך
הראשון ולא שהחזיר לגליל על הויכר
למנות השלשים משם והלאה אלא
שיהא מיד גט כשיגיע שם והרי לא
הגיע וגם לא שמהיה והכי משמע
ממתי הרי זה גיטך אם לא באתי
מכאן ועד שלשים יום מוטא שאלא
מכאן והיה הולך מיהודה לגליל
ותלה הגט גס צריחמו לגליל: **למימרא**
דעכו כדמינא הים קיימא. אמאי
דהוה סלקא דעתין מעיקרא קאי
ולאו לחיולא דלכיי: **כי הו** מופטרי
רבנן מהרדי. בני מדינת הים שהיו
הולכין ללמוד תורה בדרך ישראל
כשחזרום לבתייהם היו מצריחה בני
ארץ ישראל מליס אופן עד עכו
ומשם נפטרים מהם: **שאסור**. לצני
ארץ ישראל ללאת לחוצה לארץ:
והא לא עבר. שלשים יום רופיין:
שפייס. והרי שלשים יום רופיין
בלא שפייס דקמייהו והואיל ולא נתיחד
עמה: **לישנא מעליא**. פייס של מטה:
הרי זה גט קתני. דאף הגט נפסק
משום גט ישן הואיל ולא נמחד עמה
ולכי מקיים תנאיה ליהוי גיטא: **גט**
ישן. כל שזמיתה עמה גט כתיבה
לנתינה ופסולתו רבנן משום שמה
יאמרו גיטא קודם לניס לקמן דהויכר
(דף ע"ג): **שמה פייס**. כשהיה נא
אלא פייס קטנה שצנייהם ונתחד
עמה ואלתר גט אחי נטל מעצמה
ואמר פייסתי: **באומר**. בשעת התנאי
על מנת ען אי מוקי לה שמה
לאמנת על כי כמאה עדים כל זמן
שתחמך שלל אבא ומתיחמי ופייסתי:
כל שכן אברייא. דכיון דהיכא דלא
צא חיישי' שמה פייס אי לאו דלמתי
כרישא לאמנת עלי כיש אברייא
שהיה הולך וצא: **אבל** מפני'. דמת
בתוך י"ב חדש ולא חליטו שצנ צעיר
משיא' לא חיישין שמה פייס ואפי' לא
הימננה עליה מעיקרא הוי גט דהא לא
אתא: **מתני'** אינו גט. דכיון דלא
אמר מעכשיו משמע דלמתי י"ב חדש

גליון הש"ס

גמ' לישנא מעליא נקט.
עין יוחנן דף ע"ה. ממוט
דף ג. דף ספיהם דף
ג. ונקמן דף ס"ז:

תוספות ר"ד

שהרי לא נתיחד עמה.
ופיי המורה גט ישן.
כל שנתחד עמה כן
כתיבה לנתינה ופסולתו
רבנן שמה יאמרו גיטא
קודם לבנה לקמן בכפר
הויכר וקשה לי בהאי
פירושא חזר אבא גיטא
דלקמן אמרי' א' גנרשה
כו תנאי למתלה דאין
בו שום איסור כשכולם
גנרשה ובערה וכל וכל
אמרי' אלא שלא תגשר
כו למתלה (אלא) מפני
לעו הירל ואיכא אמאי
מקשי' ונתיחש שמה פייס
ואפילו אם פייס וצא עליה
כיון שמתורה הראשונה
למתלה מאי איכתיב לן
והו בגט ישן דהתה הויכר
הוא קודם לנתינה והלכך
הוא כשר שכתב בא ותיכר
כל הקידושין שהיו לפניו
אבל הכא הויכר הוא
לאחר נתינת הגט וייל
קרישה בכיאה זעריה גט
אחר הלכך גיל לפרש
בגט ישן דהא חזרו מנט
ישן דהתם דהתם אמרי'
אם נגנרשה בו תנאי
למתלה אבל הכא אם
נתיחד עמה לאחר שנתנו
לה הגט בטל שמה אמר
לה הרי זה גיטך מעכשיו
כל זמן שאעבור מנגד
פניך ל' יום שאינו יכול
לבעול כנתיניו אלא כל זמן
שיעבור הגט קודם לפרש
אבל הויכר שנתחד עמה
מכסת הגט דחיישין שמה
שמה אב עליה וקרישה
כביאה והגט לא עקר
אלא קידושיה הראשונים
זעריה גט אחר לביאה ו'
ואם לא אמר לה מעכשיו
אלא כל זמן שאעבור
שאין הגט מתקיים אלא
לכשיעבור ולא לפרש
ועד אז היא אשה איש
מורה שאין לומר קרישה
בהווא יחוד סיי' ל'
שכסת הגט באותה ביאה
שעשה שהרי כיון שאר
אמר מעכשיו יכול הוא
לבעול כל זמן שרצה
כיון שבא עליה בחרות
אישות ולא בחותה בעילת

וגז את לן כטול גדול מהו ואפילו עבר מכוננו פניה ל' יום לאחר מיכן אינה מגורשת כנתינה הראשונה שעשה
כיון שיש יחוד אחריה וצריך לישול הגט מיה ומחזרו ולימני לה להחנות עמה פעם אחרת שאיננו כשכלו אם
רצה לחזור ולגרשו בו יכול לגרשו בו. ונתיחש שמה פייס. פי' אמאי חזי ולגט ישן אין חוששין נתיחש שמה כשהיה
כא אצלה פייס קטסה כנתיניהם ונתיחד עמה ולאחר זמן אחי בעל ומעצמו ואומר פייסתי. אמר רבה בר רב הונא
הכי אמר אבא מרי מסימיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. פי' בשעת התנאי אמר עמי כן אני מוסר
לה שתהא נאמנת עלי כמאה עדים כל זמן שתאמר שלא באתי ונתיחש עמה: ואיכא דמתני' להא אמתי' ונתיחש הכי
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש הרי זה גט ותיחש שמה פייס אמר רבה בר רב הונא הכי
אמר אבא מרי מסימיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. מאן דמתני' להא אמתי' כיש אברייא חזרו דמתני